

Sygn. akt II K 207/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Aleksandra Grzelak - Kula

Protokolant Dagmara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2015 r.

sprawy **K. G.**

syna M. i D. z d. K.

urodzonego w dniu (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 08 stycznia 2014 roku, w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził K. T. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2117 złotych, poprzez wprowadzenie go w błąd co do rzeczywistego zamiaru wywiązania się z realizacji ogłoszenia nr (...), umieszczonego na portalu internetowym (...), dotyczącego sprzedaży konsoli do gier P. (...), podczas gdy takiego zamiaru nie miał, czym działał na szkodę wymienionego pokrzywdzonego,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k.

I. oskarżonego **K. G.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. w związku z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego **K. G.** warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;

III. na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. G.** karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na 10 (dziesięć) złotych;

IV. na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 k.k. zobowiązuje oskarżonego **K. G.** do podjęcia starań o uzyskanie stałej pracy zarobkowej;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego **K. G.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 207/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. G., posługujący się nickiem „(...)”, w dniu 7 stycznia 2014 r. wystawił na portalu (...) do sprzedaży konsolę do gier P. (...) 500 GB za cenę 2100 zł. Wysyłka tego przedmiotu nabywcy kosztować miała 17 zł. K. G. nie miał jednak zamiaru wysyłania sprzętu potencjalnemu nabywcy, a jego celem było jedynie otrzymanie pieniędzy. Ogłoszeniu nadano nr (...).

dowód: zeznania K. T. k. 1-4, 134

wydruk 5

pismo Grupy (...) k. 18-25

notatka urzędowa k. 42

K. T. zainteresował się ofertą. Zadzwoił na numer wskazany przez K. G. w ogłoszeniu. Podczas rozmowy K. G. zapewnił go, że posiada konsolę, a sprzedaje ją, ponieważ potrzebuje pieniędzy. K. T. kupił tę konsolę w dniu 8 stycznia 2014 r. za pomocą opcji „kup teraz”. K. G. poprosił go, aby nie płacił za pośrednictwem „payu”, tylko zrobił przelew. Tego samego dnia po południu K. T. poszedł do banku i przełał na konto K. G. w (...) kwotę 2117 zł. W międzyczasie K. G. dwukrotnie do niego zadzwonił, aby upewnić się, czy przełał już pieniądze. K. T. przesłał do K. G. potwierdzenie wykonania przelewu w formie e-maila, a K. G. poinformował go, że jedzie nadać paczkę z konsolą do kuriera. K. T. przez dwa dni nie otrzymał paczki, więc zadzwonił ponownie do K. G.. Ten poinformował go, że nie zdążył do kuriera i że paczkę wyśle. Przez tydzień mężczyźni rozmawiali przez telefon i korespondowali ze sobą i K. G. za każdym razem zapewniał K. T., że wyśle paczkę. W końcu rzeczywiście ją wysłał, ale nie włożył do niej kupionej przez K. T. konsoli, lecz stare magazyny, kawałki płyt gipsowych i styropianu.

dowód: częściowo wyjaśnienia K. G. k. 97-98, 134

zeznania K. T. k. 1-4, 134

wydruk k. 9

wydruk e-mail k. 6, 8, 10

kopia potwierdzenia nadania przesyłki k. 7

kopia potwierdzenia przelewu k. 11

protokół szkodowy k. 12

wydruk. dot. numeru konta k. 41

pismo z banku k. 60

wydruk z historii rachunku k. 61

K. G. ma 26 lat. Z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Utrzymuje się z prac dorywczych. Był karany za przestępstwa.

dowód: wyjaśnienia K. G. k. 97-98, 134

dane o karalności k. 106-107

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że konsolę wysłał za pośrednictwem firmy (...) i powinien posiadać na to potwierdzenie.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego Sąd nie dał wiary. Są one sprzeczne z pozostałymi zebranymi w sprawie dowodami. Sąd uznał je za wiarygodne jedynie w odniesieniu do stwierdzenia oskarżonego, że nadał przesyłkę, lecz ocenił jako kłamliwe w części, w której oskarżony twierdził, że w przesyłce tej była konsola do gier.

Czyniąc w sprawie ustalenia Sąd oparł się przede wszystkim na relacji pokrzywdzonego oraz na dokumentach, które ją potwierdzają.

Z zeznań K. T. wynika, że zainteresował się ofertą wystawioną na (...) przez użytkownika o nazwie „(...)” i w celu upewnienia się co do dostępności towaru skontaktował się z tym użytkownikiem. Dokumentacja nadesłana przez Grupę (...) wskazuje, że konto to zostało zarejestrowane na K. G.. Podobna uwaga dotyczy rachunku bankowego o numerze (...), który został założony przez oskarżonego. Adresy wskazane przez K. G. do korespondencji związane z kontem allegro i rachunkiem bankowym pokrywają się z miejscem jego zamieszkania i miejscem zamieszkania jego matki. Dokumenty te jednoznacznie wskazują na osobę oskarżonego. Nie ma przy tym podstaw, aby uznać, że ktoś mógł „podszyć się” pod K. G., skoro oskarżony nie kwestionował samego wystawienia konsoli do sprzedaży i następnie deklarował jej wysłanie pokrzywdzonemu.

Sporządzona w toku postępowania notatka urzędowa (k. 42) wskazuje, że użytkownik o nicku „benek556” zamieścił w dniu 7 stycznia 2014 r. ofertę sprzedaży konsoli P..

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że nie są prawdziwe te wyjaśnienia K. G., w których podał, że wysłał do pokrzywdzonego konsolę, czego dowodem miało być potwierdzenie nadania paczki. Przeczą im wiarygodne zeznania K. T., który konsekwentnie od początku postępowania podawał, że nie otrzymał zamówionej konsoli. Wiarygodność jego relacji potwierdzają przy tym wydruki korespondencji z oskarżonym, z której wynika, że oskarżony zwlekał z wysłaniem towaru, zwoził pokrzywdzonego. Sam dowód nadania paczki nie świadczy wcale o tym, że jej zawartością była kupiona przez pokrzywdzonego konsola, skoro przeczą temu zeznania K. T. oraz protokół szkodowy sporządzony po otwarciu przesyłki. Oba te dowody wskazują, że w paczce nie było kupionej przez pokrzywdzonego konsoli, a jedynie stare magazyny i kawałki płyt gipsowych oraz styropianu. Należy zauważyć, że pokrzywdzony w obecności kuriera rozpakował paczkę i z powodu tego, że nie było w niej zamówionej konsoli, sporządzony został ten dokument. Wpisano w nim jako szkodę „brak faktycznej zawartości przesyłki”. Protokół zawiera datę jego sporządzenia i podpis kuriera, w obecności którego pokrzywdzony odpakował przesyłkę. Nie sposób zatem zakwestionować zeznania pokrzywdzonego, a dać wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie.

Zdaniem Sądu pokrzywdzony nie miał żadnego interesu w tym, aby składać niezgodne z prawdą zeznania. Po pierwsze naraziłby się w ten sposób na odpowiedzialność karną, po drugie zależało mu na konsoli, w tym celu przecież szukał ofert, a następnie wybrał tę K. G. i przelał na jego konto pieniądze. Oczekiwał przysłania mu zamówionego towaru. Dopiero gdy go nie dostał, złożył zawiadomienie o przestępstwie. Otrzymał od Grupy (...) zwrot wpłaconych pieniędzy, nie ma więc żadnych roszczeń wobec oskarżonego. Trudno sobie przy tym wyobrazić, aby w przypadku gdyby oskarżony rzeczywiście, jak deklarował, wysłał do pokrzywdzonego konsolę P., pokrzywdzony byłby w stanie doprowadzić do sporządzenia takiego protokołu w obecności kuriera, a następnie podjąćby szereg kroków zmierzających do pociągnięcia oskarżonego do odpowiedzialności karnej, gdyby opisywane przez niego wydarzenia nie były prawdziwe. K. T. został oceniony przez sąd jako wiarygodny świadek. W ocenie Sądu to K. G. złożył nieprawdziwe wyjaśnienia chcąc uniknąć odpowiedzialności karnej. Korespondencja, jaka była prowadzona przez oskarżonego z pokrzywdzonym już po dokonaniu transakcji i po wpłaceniu przez tego ostatniego pieniędzy, świadczy o braku zamiaru wywiązania się przez oskarżonego ze zobowiązania. K. G. bowiem od początku zwoził pokrzywdzonego, jeżeli chodzi o termin wysłania paczki, domagał się bezpośredniego przelania pieniędzy zamiast za pośrednictwem payu. Z wyżej przytoczonych powodów Sąd uznał, że to na zeznaniach pokrzywdzonego należy się oprzeć, a odmówić wiary wyjaśnieniom oskarżonego.

Zebrane w toku postępowania dokumenty Sąd ocenił jako wiarygodne. Pochodzą one od uprawnionych osób, wzajemnie się uzupełniają, nie były kwestionowane przez strony postępowania. Potwierdzają przy tym fakty podawane przez K. T. i tworzą z nimi logiczną całość.

W oparciu o zebrane dowody Sąd ustalił, że K. G. wystawił na portalu (...) ofertę o numerze (...) sprzedaży konsoli P. (...) za cenę 2117 zł wraz z kosztami przesyłki, mimo że nie miał zamiaru sprzedania takiego przedmiotu. W dniu 8 stycznia 2014 r. w S. konsolę kupił K. T. i wpłacił na konto oskarżonego kwotę 2117 zł. Mimo to K. G. nie wysłał do

pokrzywdzonego konsoli, lecz paczkę z bezwartościowymi przedmiotami. Doprowadził w ten sposób pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tej kwocie, ponieważ K. T. nie otrzymał konsoli mimo że za nią zapłacił ani nie otrzymał zwrotu pieniędzy. To zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona występku z art. 286 § 1 k.k.

Oskarżony działał umyślnie – podjął szereg czynności – od zamieszczenia ogłoszenia, podanie pokrzywdzonemu numeru konta, informowanie go o opóźnieniu w wysyłce, po wysłanie paczki, lecz bez konsoli, ale zawierającej bezużyteczne stare przedmioty. Świadczy to o zamiarze oskarżonego niewywiązania się z umowy.

Oskarżony w czasie opisanego działania nie znajdował się w sytuacji lub stanie, które wyłączałyby jego swobodę działania lub podejmowania decyzji. Jego zawinienie w tym zakresie było zatem niewątpliwe.

Stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu jest znaczny. Do osiągnięcia swojego celu oskarżony podjął szereg czynności, doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w sporej wysokości, do ostatniej chwili starał się ukryć brak zamiaru wywiązania się ze zobowiązania uprawdopodobniając go kolejnymi działaniami.

Jako adekwatną do winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd uznał Sąd karę roku pozbawienia wolności. Okolicznością obciążającą była wcześniejsza karalność K. G. za przestępstwo oszustwa oraz inne jeszcze przestępstwo. Mimo że jest młodą osobą, jest to już trzecie przestępstwo przez niego popełnione. Biorąc pod uwagę wartość wyrządzonej szkody, sposób popełnienia tego czynu, jak również wcześniejszą karalność oskarżonego za przestępstwo podobne, Sąd doszedł do przekonania, że kara roku pozbawienia wolności jest karą sprawiedliwą. Pozostaje ona co prawda w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, jednak powinna uczynić zadość celom kary, a także uświadomić oskarżonemu nieopłacalność łamania prawa i zaspokoić społeczne poczucie sprawiedliwości.

Wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego Sąd warunkowo zawiesił. Zdaniem Sądu nie jest konieczne oddziaływanie na oskarżonego w warunkach zakładu karnego, aby skłonić go do zmiany postępowania. Samo zagrożenie wykonania kary pozbawienia wolności powinno zadziałać na oskarżonego prewencyjnie. Mimo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności jej cele zostaną osiągnięte zwłaszcza, że Sąd orzekł także grzywnę (podstawę jej orzeczenia sprostowano postanowieniem z dnia 2 czerwca 2015 r.). Wymiar kary grzywny odzwierciedla wagę popełnionego czynu, zaś kwota stawki dziennej, w najniższym możliwym wymiarze, dostosowana jest do możliwości majątkowych oskarżonego.

Okres warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd określił na 5 lat dochodząc do wniosku, że w świetle dotychczasowej karalności zachodzi potrzeba długotrwałego kontrolowania zachowania oskarżonego.

Sąd uznał za celowe nałożenie na oskarżonego obowiązku podjęcia starań o uzyskanie stałej pracy zarobkowej. K. G. bowiem ma wyuczony zawód, mimo to nie pracuje. Celowe jest, aby znalazł stałe zatrudnienie, co z pewnością przyczyni się do prowadzenia przez niego życia zgodnego z prawem.

Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych uznając to za uzasadnione jego sytuacją majątkową. Zachodzi bowiem przypuszczenie, że uiszczenie tych kosztów byłoby zbyt uciążliwe dla oskarżonego z uwagi na utrzymywanie się przez niego z prac dorywczych.